

OPIS PRZEDMIOTU/MODUŁU KSZTAŁCENIA (SYLABUS)

1.	Nazwa przedmiotu/modułu w języku polskim Harmonia	
2.	Nazwa przedmiotu/modułu w języku angielskim Harmony	
3.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Muzykologii UWr	
4.	Kod przedmiotu/modułu 22-MZ-S1-Harmo5	
5.	Rodzaj przedmiotu/modułu (<i>obowiązkowy lub fakultatywny</i>) obowiązkowy	
6.	Kierunek studiów muzykologia	
7.	Poziom studiów (<i>I lub II stopień lub jednolite studia magisterskie</i>) I stopień	
8.	Rok studiów (<i>jeśli obowiązuje</i>) III	
9.	Semestr (<i>zimowy lub letni</i>) Zimowy	
10.	Forma zajęć i liczba godzin Laboratorium, 30 godzin	
11.	Imię, nazwisko, tytuł/stopień naukowy osoby prowadzącej zajęcia Dr Bogusław Raba	
12.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu/modułu oraz zrealizowanych przedmiotów brak	
13.	Cele przedmiotu Celem zajęć jest przyswojenie przez studentów wiedzy dotyczącej praw rządzących przemianami aspektu harmonicznego w dziele muzycznym na przestrzeni zmieniających się epok, systemów i stylów. Ponadto istotne jest nabycie kompetencji analizy harmonicznego w oparciu o podane treści, analizy i zadania.	
14.	<p>Zakładane efekty kształcenia</p> <p>WIEDZA</p> <p>- ma uporządkowaną wiedzę szczegółową w zakresie teorii harmonii w aspekcie historycznym, orientuje się w pojęciach i symbolach teorii harmonii</p> <p>UMIEJĘTNOŚCI</p> <p>- umie samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać swój warsztat naukowy kierując się wskazówkami opiekuna naukowego</p> <p>- posiada umiejętność charakteryzowania</p>	<p>Symbole kierunkowych efektów kształcenia, np.: K_W01*, K_U05, K_K03</p> <p>K_W07</p> <p>K_U03</p> <p>K_U07</p>

	<p>muzyki poszczególnych okresów historycznych oraz stylów i gatunków muzycznych; orientuje się w twórczości najważniejszych kompozytorów</p> <p>- posiada umiejętność praktycznej realizacji zasad harmonii funkcyjnej oraz analizy harmonicznego wybranych utworów muzycznych</p> <p>KOMPETENCJE SPOŁECZNE</p> <p>- ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego zdobywania wiedzy, doształcania się zawodowego i zdobywania umiejętności</p>	<p>K_U10</p> <p>K_K01</p>
15.	<p>Treści programowe</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Modulacje diatoniczne i diatoniczne przesunięcia modulacyjne. 2. Modulacje chromatyczne i chromatyczne przesunięcia modulacyjne. 3. Modulacje enharmoniczne i enharmoniczne przesunięcia modulacyjne. 4. Tonalność rozszerzona (m.in. zastosowanie jednoimienności trybów, odniesienia wyższego rzędu, akordy un- i tercdecymowe), zwrot tristanowski – R. Wagner, <i>Tristan i Izolda (Vorspiel)</i>. 5. Idiom harmoniczny muzyki Maxa Regeera. 6. U schyłku tonalności (F. Liszt, <i>La lugubre gondole, RW. – Venezia, Nuages Gris</i>) 6. Między tonalnością dur-moll a nową modalnością i harmoniką kwartową – (A. Skriabin, <i>Prometeusz</i> – fragmenty). 7. Harmonika impresjonizmu i symbolizmu cz. I. 8. Harmonika impresjonizmu i symbolizmu cz. II. 9. Harmonika kwartowa. 10. Politonalność, polimodalność, poliakordyka, harmonika niezależnych triad. 11. Atonalność – atonacyjność 12. Harmonika sekundowa, klastery. 13. Pandiatonika, struktury mieszane, wstęp do teorii harmoniki jazzowej. 14. Współczesne i historyczne metody analizy harmonicznego 	
16.	<p>Zalecana literatura (<i>podręczniki</i>)</p> <ul style="list-style-type: none"> • Chomiński J.M., <i>Historia harmonii i kontrapunktu</i>. T. II i III, Kraków 1962, 1990. • Christiansen J., <i>Die Grundlagen des Generalbassspiels im 18. Jahrhundert</i>, Kassel 1997. • Dobrowolski A., <i>Metodyka nauczania harmonii w szkołach muzycznych II stopnia</i>, Kraków 1967. • Erpf H., <i>Harmonie- und Klangtechnik der neueren Musik</i>, Wiesbaden 1969. • Kolanek M., <i>System harmonicznego H. Erpfa</i>, Warszawa 1986. 	

	<ul style="list-style-type: none"> • de la Motte D., <i>Harmonielehre</i>, Kassel 1976. • Persichetti V., <i>Twentieth-century harmony : creative aspects and practice</i>, New York 1961. • Poszowski A., <i>Harmonia tonalna</i>. Kraków 1983. • Sikorski K., <i>Harmonia</i>. T. III, Kraków 1949. • Sikorski K., <i>Harmonia. Zbiór zadań i przykładów</i>. Kraków 1961. • Ulehla L., <i>Contemporary Harmony. Romanticism through the Twelve-Tone Row</i>, New York 1966. • Wesołowski F., <i>Materiały do ćwiczeń harmoniczych</i>. Kraków 1996. • Zieliński T., <i>Problemy harmoniki nowoczesnej</i>. Kraków 1983. 	
17.	Forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu/modułu, sposób sprawdzenia osiągnięcia zamierzonych efektów kształcenia: wykład: seminarium: laboratorium: konwersatorium: inne: ćwiczenia: zaliczenie na podstawie systematycznie wykonywanych zadań, aktywności podczas zajęć oraz przyswojenia treści teoretycznych.	
18.	Język wykładowy polski	
19.	Obciążenie pracą studenta	
	Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
	Godziny zajęć (wg planu studiów) z nauczycielem: - wykład: - ćwiczenia: - laboratorium: - inne:	30
	Praca własna studenta, np.:	
	- przygotowanie do zajęć:	40
	- opracowanie wyników:	10
	- czytanie wskazanej literatury:	20
	- napisanie raportu z zajęć:	
	- przygotowanie do egzaminu:	
	Suma godzin	100
	Liczba punktów ECTS	4

*objaśnienie symboli:

K (przed podkreślnikiem)- kierunkowe efekty kształcenia
 W - kategoria wiedzy
 U - kategoria umiejętności
 K (po podkreślniku) - kategoria kompetencji społecznych
 01, 02, 03 i kolejne - numer efektu kształcenia